

POSTANOWIENIE

Dnia 16 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa J. W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Spraw Wewnętrznych
i Administracji w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 stycznia 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 30 października 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje adw. A. R. G. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych powiększonej o 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie powodowi z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie w skardze kasacyjnej dla uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołano się wyłącznie na oczywistą zasadność skargi. Nie doszło jednak ani do oczywistego naruszenia art. 328 k.p.c., ponieważ sąd *meriti* przekonująco wyjaśnił w uzasadnieniu podstawę faktyczną orzeczenia, ani do oczywistego naruszenia art. 5 k.c., ponieważ sąd działał w zakresie wynikającej z normy wyrażonej w tym przepisie swobody sędziowskiej co do oceny tego, czy podniesienie przez pozwanego zarzutu przedawnienia stanowi nadużycie prawa procesowego. Brak zatem podstaw do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, natomiast szczególna sytuacja skarżącego uzasadnia odstępnie od obciążania go kosztami postępowania kasacyjnego, mimo wniosku w tym zakresie zawartego w odpowiedzi na skargę kasacyjną.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.